

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 12. marca 2020 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – článok 5 písm. b) – Zvýšenie sadzby starobného dôchodku – Zohľadnenie príspevku na výchovu dieťaťa so zdravotným postihnutím v inom členskom štáte – Zásada rovnakého zaobchádzania s faktami“

Vo veci C-769/18,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour de cassation (Francúzsko) z 29. novembra 2018 a doručený Súdnemu dvoru 7. decembra 2018, ktorý súvisí s konaním:

Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle

proti

SJ,

Ministre chargé de la Sécurité sociale,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka ôsmej komory L. S. Rossi (spravodajkyňa), sudcovia J. Malenovský a F. Biltgen,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. októbra 2019,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle, v zastúpení: J.-J. Gatineau, avocat,
- francúzska vláda, v zastúpení: A.-L. Desjonquères, A. Daly, D. Colas, A. Ferrand a R. Coesme, splnomocnení zástupcovia,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Pavliš a J. Vlášil, splnomocnení zástupcovia,
- nemecká vláda, v zastúpení: D. Klebs, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: C. Valero a B.-R. Killmann, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 zo 16. septembra 2009 (Ú. v. EÚ L 284, 2009, s. 43) (ďalej len „nariadenie č. 883/2004“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle (Poisov?a pre dôchodkové poistenie a poistenie zdravia pri práci v Alsace-Moselle, Francúzsko, ďalej len „Carsat“) na jednej strane a SJ a ministre chargé de la Sécurité sociale (minister pre sociálne zabezpečenie) na druhej strane vo veci zohľadnenia zvýšenia doby zamestnania, ktoré by si mohla SJ nárokovať z dôvodu výchovy svojho dieťaťa so zdravotným postihnutím na účely výpočtu svojho starobného dôchodku.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 9 a 12 nariadenia č. 883/2004 znejú:

„(9) Súdny dvor viac krát poskytol stanovisko o možnosti rovnakého zaobchádzania pri dávkach, príjme a faktoch; táto zásada by sa mala výslovne prijať a rozvíjať pri dodržaní podstaty a ducha právnych pravidiel.

...

(12) vzhľadom na proporionalitu by sa mala venovať pozornosť tomu, aby sa zabezpečilo, že zásada prispôsobenia faktov alebo udalostí [rovnakého zaobchádzania s faktami alebo udalosťami – *neoficiálny preklad*] nevedie k objektívne neopodstatneným výsledkom alebo k prekryvaniu dávok rovnakého druhu za tú istú dobu.“

4 Článok 1 písm. z) tohto nariadenia stanovuje, že na účely tohto posledného uvedeného nariadenia „rodinná dávka“ znamená všetky vecné alebo peňažné dávky, ktor[é] sú určené na pokrytie rodinných výdajov, okrem preddavkov na výživné a osobitné prídavky [osobitných prídavkov – *neoficiálny preklad*] pri narodení dieťaťa a osvojení dieťaťa, ako sú uvedené v prílohe I“.

5 Článok 3 uvedeného nariadenia, nazvaný „Vecná pôsobnosť“, stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

a) nemocenské dávky;

...

c) dávky v invalidite;

d) dávky v starobe;

...

j) rodinné dávky.

...

3. Toto nariadenie sa tiež uplatňuje na osobitné nepríspevkové peňažné dávky, na ktoré sa vzťahuje článok 70.

...

5. Toto nariadenie sa neuplatňuje na:

a) sociálnu a zdravotnú pomoc;

...“

6 Článok 5 toho istého nariadenia, nazvaný „Rovnocennosť zaobchádzania [Rovnaké zaobchádzanie – *neoficiálny preklad*] pri dávkach, príjmoch, faktoch alebo udalostiach“, znie:

„Pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak a vzhľadom na osobitné vykonávacie ustanovenia, platí toto:

a) ak podľa právnych predpisov príslušného členského štátu má poskytnutie dávok sociálneho zabezpečenia a iného príjmu určité právne účinky, príslušné ustanovenia takýchto právnych predpisov sa uplatňujú tiež na poskytnutie rovnocenných dávok získaných podľa právnych predpisov iného členského štátu, alebo na príjem získaný v inom členskom štáte;

b) ak sú podľa právnych predpisov príslušného členského štátu právne účinky prisúdené výskytu určitých faktov alebo udalostí, takýto členský štát zohľadní podobné fakty alebo udalosti, ktoré sa vyskytli v ktoromkoľvek členskom štáte, ako keby sa stali na jeho vlastnom území.“

7 Článok 9 nariadenia EÚ 883/2004, nazvaný „Vyhlásenia členských štátov o rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia“, v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty písomne oznámia [Komisii Európskych spoločenstiev]... právne predpisy a systémy uvedené v článku 3...“

8 Podľa ustanovenia článku 70 ods. 2 tohto nariadenia:

„Na účely tejto kapitoly ‚osobitné nepríspevkové peňažné dávky‘ sú dávky, ktoré:

a) sú určené:

i) na poskytovanie doplnkového, náhradného alebo pridruženého krytia proti rizikám na ktoré sa vzťahujú časti sociálneho zabezpečenia uvedené v článku 3 ods. 1 a ktoré zaručujú daným osobám príjem na úrovni životného minima so zreteľom na hospodársku a sociálnu situáciu v danom členskom štáte; alebo

ii) len ako osobitná ochrana pre osoby so zdravotným postihnutím a sú úzko späté so sociálnym prostredím uvedenej osoby v danom členskom štáte,

a

b) sú financované výhradne z povinných daní určených na krytie všeobecných verejných výdavkov a ktorých podmienky na poskytovanie a výpočet dávok nezávisia od akýchkoľvek príspevkov vo vzťahu k poberateľom dávok. Avšak dávky poskytnuté ako doplnok k príspevkovým dávkam sa nepovažujú z tohto jediného dôvodu za príspevkové dávky,

a

c) ktoré sú uvedené v prílohe X.“

9 Príloha X uvedeného nariadenia znie takto:

„...“

NEMECKO:

a) Príjem na základné životné potreby pre staršie osoby a osoby so zníženou zárobkovou schopnosťou podľa kapitoly 4 knihy XII sociálneho zákonníka.

b) Dávky na základné životné potreby podľa základných ustanovení pre osoby uchádzajúce sa o zamestnanie, ak so zreteľom na tieto dávky nie sú splnené požiadavky na vznik nároku na dočasný doplnok pri poberaní dávok v nezamestnanosti (§ 44 ods. 1 knihy II sociálneho zákonníka).

...“

Nemecké právo

10 § 35a ôsmej knihy Sozialgesetzbuch (nemecký zákonník o sociálnom zabezpečení), v znení uplatniteľnom na skutkový stav vo veci samej, s názvom „Pomoc na integráciu detí a mladistvých s duševným postihnutím“, stanovuje:

1. Deti a mladiství s duševným postihnutím, alebo ktorým hrozí takéto postihnutie, majú právo na pomoc na integráciu. Táto pomoc sa podľa individuálnych potrieb poskytuje:

- (1) ambulantne;
- (2) v detských jasliach pre malé deti alebo v iných zariadeniach typu denného stacionára;
- (3) prostredníctvom špecializovaného zdravotníckeho personálu a
- (4) v špecializovaných domovoch alebo iných typoch zariadení s ubytovaním.

Pokiaľ ide o poslanie a cieľ pomoci, určenie skupiny osôb a typu opatrení patrí do pôsobnosti § 39 ods. 3 a § 40 spolkového zákona o sociálnej pomoci a vykonávacej vyhlášky k § 47 a vzťahuje sa na obdobie uplatňovania týchto právnych predpisov týkajúcich sa osôb s duševným postihnutím a osôb, ktorým hrozí takéto postihnutie.

2. Ak sa pomoc na výchovu má poskytovať súbežne, treba sa obrátiť na inštitúcie, útvary a zodpovedajúce osoby nielen s cieľom splniť povinnosti poskytnutia pomoci na integráciu, ale tiež zabezpečiť vzdelávacie potreby. Treba navrhnúť vzdelávacie terapeutické opatrenia pre deti, ktoré ešte nie sú v školskom veku, a ak to potreba opatrovateľskej služby umožňuje, treba využiť zariadenia prijímajúce zdravotne postihnuté deti a zdravé deti.“

Francúzske právo

11 § 351-4-1 francúzskeho zákonníka o sociálnom zabezpečení stanovuje:

„Sociálne poistené osoby vychovávajúce dieťa, na ktoré im podľa prvého a druhého odseku § 541-1 vzniká nárok na príspevok na výchovu dieťaťa a so zdravotným postihnutím a na doplnkový príspevok alebo namiesto príspevku uvedeného ako posledný na príspevok na kompenzáciu postihnutia stanovený v § 245-1 code de l'action sociale et des familles (zákoník o sociálnych opatreniach a rodine), majú bez toho, aby bol v relevantnom prípade dotknutý § 351-4, nárok na zvýšenie doby poistenia o jeden štvrtý rok za každé tridsaťmesačné obdobie výchovy v rozsahu najviac ôsmich štvrtých rokov.“

12 § 541-1 tohto zákonníka stanovuje:

„Každý, kto sa stará o dieťa so zdravotným postihnutím, má nárok na príspevok na výchovu dieťaťa a so zdravotným postihnutím, ak trvalé postihnutie dieťaťa zodpovedá stanovenej minimálnej miere postihnutia.

Doplnkový príspevok sa poskytuje na dieťa so zdravotným postihnutím, ktoré si vzhľadom na svoju povahu, resp. závažnosť vyžaduje osobitne vysoké výdavky alebo ťažkú pomoc tretej osoby. Jeho výška je pohyblivá v závislosti od veľkosti dodatočných výdavkov alebo potreby neustálej pomoci.

...“

13 § 541-1 uvedeného zákonníka znie:

„Na účely uplatnenia prvého odseku § 541-1 musí miera trvalého zdravotného postihnutia, ktorú musí dosahovať dieťa so zdravotným postihnutím, aby vznikol nárok na príspevok na výchovu dieťaťa a so zdravotným postihnutím, predstavovať aspoň 80 %.

Miera zdravotného postihnutia sa posudzuje podľa vzorovej stupnice pripojenej k décret n° 93-1216 du 4 novembre 1993 relatif au guide-barème applicable pour l'attribution de diverses prestations aux personnes handicapées et modifiant le code de la famille et de l'aide sociale (dekrét č. 93-1216 zo 4. novembra 1993 o vzorovej stupnici na poskytovanie rôznych dávok osobám so zdravotným postihnutím, ktorým sa mení zákoník o rodine a sociálnej pomoci, zákoník o sociálnom zabezpečení) [druhá časť: Dekréty Conseil d'État (Štátna rada)] a décret n° 77-1549 z 31. decembra 1977.

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

14 SJ je francúzska štátna príslušníčka s bydliskom v Stuttgarte (Nemecko), matka dieťaťa so zdravotným postihnutím narodeného v roku 1981. Počas svojej profesionálnej kariéry pracovala postupne vo Francúzsku a v Nemecku ako asociovaná profesorka v Éducation nationale française (francúzsky národný vzdelávací systém).

15 Mesto Stuttgart vyplácalo od 10. novembra 1995 pani SJ pomoc na integráciu detí a mladistvých s duševným postihnutím na základe § 35a ôsmej knihy nemeckého zákonníka o sociálnom zabezpečení (ale len „nemecká pomoc“).

16 Dňa 7. júla 2010 bol pani SJ s účinnosťou od 1. augusta 2010 priznaný dôchodok z Éducation nationale française. Dňa 27. júla 2011 SJ požiadala Deutsche Rentenversicherung Bund (Spolková dôchodková poisťovňa, Nemecko) o vyplácanie dôchodku, ktorá jej žiadosť postúpila Carsat. S účinnosťou od 1. novembra 2011 jej Carsat priznala starobný dôchodok.

17 Dňa 18. marca 2012 podala SJ na odvoláciu komisiu Carsat sťažnosť, ktorá sa týkala dátumu vzniku nároku na dôchodok a toho, že na účely určenia počtu období prispievania a rovnocenných období na výpočet výšky tohto dôchodku sa nezohľadnilo zvýšenie doby poistenia o jeden štvrtý rok za každé tridsaťmesačné obdobie výchovy v rozsahu najviac ôsmich štvrtých rokov, ktoré je stanovené v článku L. 351-4-1 francúzskeho zákonníka o sociálnom zabezpečení, na ktoré majú nárok sociálne poistené osoby vychovávajúce dieťa, na ktoré vzniká nárok na príspevok na výchovu dieťaťa so zdravotným postihnutím a na doplnkový príspevok na základe článku L. 541-1 tohto zákonníka (ale len „zvýšenie dôchodkovej sadzby“). Keďže odvolacia komisia Carsat túto sťažnosť zamietla, SJ podala žalobu na francúzske súdy rozhodujúce všeobecné spory v oblasti sociálneho zabezpečenia.

18 Rozsudkom z 8. apríla 2015 tribunal des affaires de sécurité sociale de Strasbourg (Súd pre veci sociálneho zabezpečenia Štrasburg, Francúzsko) zamietol návrhy pani SJ. Cour d'appel de Colmar (Odvolací súd Colmar, Francúzsko), ktorý rozhodoval o odvolaní, rozsudkom z 27. apríla 2017 potvrdil tento rozsudok, pokiaľ ide o dátum vzniku nároku na starobný dôchodok poskytovaný zo strany Carsat. Tento súd však predmetný rozsudok zrušil, pokiaľ ide o výšku tohto dôchodku, domnievajúc sa, že je potrebné zohľadniť zvýšenie dôchodkovej sadzby stanovené vo francúzskej právnej úprave.

19 Cour d'appel de Colmar (Odvolací súd Colmar), opierajúc sa o ustanovenie článku 5 nariadenia č. 883/2004, dospel k záveru, že nemecká pomoc je rovnocenná s príspevkom na výchovu dieťaťa so zdravotným postihnutím stanoveným v článku L. 541-1 francúzskeho zákona o sociálnom zabezpečení (ale len „francúzsky príspevok“), takže SJ má nárok na zvýšenie dôchodkovej sadzby. Odvolací súd z toho vyvodil, že sadzba uplatniteľná na starobný dôchodok pani SJ musí byť zvýšená o sumu zodpovedajúcu ôsmim štvrtým rokom kariéry z dôvodu výchovy jej dieťaťa so zdravotným postihnutím.

20 Carsat podala proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok na Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko), na ktorého podporu tvrdila, že Cour d'appel de Colmar (Odvolací súd Colmar) porušil článok 5 nariadenia č. 883/2004, ako aj články L. 351-4-1 a L. 541-1 francúzskeho zákona o sociálnom zabezpečení, keď usúdil, že nemecká pomoc a francúzsky príspevok sú rovnocenné, bez toho, aby predtým overil, či dieťa pani SJ so zdravotným postihnutím bolo postihnuté trvalým postihnutím s mierou poruchy aspoň 80 %, na základe ktorej vzniká nárok na zvýšenie dôchodkovej sadzby. Tvrdí, že týmto rozhodnutím môže rozsudok, ktorým sa rozhodlo o odvolaní, v podstate viesť k obrátenej diskriminácii sociálne poistených osôb, ktoré patrili výlučne do francúzskeho režimu, v porovnaní so sociálne poistenými osobami patriacimi do systémov príspevkov iných členských štátov.

21 V tejto súvislosti vnútroštátny súd zdôrazňuje, že francúzsky príspevok ako rodinná dávka patriaca do jednej z častí francúzskeho systému sociálneho zabezpečenia patrí do vecnej pôsobnosti nariadenia č. 883/2004, zatiaľ čo nemecká pomoc podľa všetkého spadá pod sociálnu pomoc a podporu v zmysle článku 3 ods. 5 písm. a) tohto nariadenia, ktorá je vylúčená z jeho pôsobnosti. Okrem toho uvedená pomoc nie je uvedená vo vyhlásení oznámenom nemeckou vládou podľa článku 9 uvedeného nariadenia, ktoré sa týka nemeckej právnej úpravy patriacej do pôsobnosti tohto nariadenia.

22 Za týchto okolností Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko), ktorý mal pochybnosti o možnosti uplatniť nariadenie č. 883/2004 za okolností vo veci samej, ako aj o rovnocennej povahe francúzskeho príspevku a nemeckej pomoci, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Patrí [nemecká pomoc] do vecnej pôsobnosti nariadenia č. 883/2004?

2. V prípade kladnej odpovede, majú sa [francúzsky príspevok] na jednej strane a [nemecká pomoc] na druhej strane považovať za rovnocenné v zmysle článku 5 písm. a) nariadenia č. 883/2004, vzhľadom na úcel článku L. 351-4-1 francúzskeho zákonníka o sociálnom zabezpečení, týkajúceho sa zohľadnenia nákladov súvisiacich s výchovou dieťaťa so zdravotným postihnutím, pri určovaní doby poistenia zakladajúcej nárok na vyplácanie starobného dôchodku?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej prejudiciálnej otázke

23 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 nariadenia č. 883/2004 vykladať v tom zmysle, že nemecká pomoc predstavuje dávku v zmysle tohto článku 3, a teda patrí do vecnej pôsobnosti tohto nariadenia.

24 S cieľom odpovedať na položenú otázku treba v prvom rade overiť, či táto pomoc predstavuje dávku sociálneho zabezpečenia v zmysle článku 3 ods. 1 tohto nariadenia.

25 V tejto súvislosti treba na úvod konštatovať, že zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že Spolková republika Nemecko nevyhlásila, že spolkový zákon upravujúci nemeckú pomoc patrí do pôsobnosti uvedeného nariadenia. Súdný dvor však už rozhodol, že skutočnosť, že členský štát v rozpore s ustanoveniami článku 9 nariadenia č. 883/2004 nevyhlásil, že určitý zákon patrí do pôsobnosti tohto nariadenia, nemá za následok vylúčenie *ipso facto* tohto zákona z vecnej pôsobnosti uvedeného nariadenia [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júla 2018, A (Pomoc pre zdravotne postihnutú osobu), C-679/16, EU:C:2018:601, bod 30].

26 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora totiž rozdiel medzi dávkami, ktoré patria do pôsobnosti nariadenia č. 883/2004, a dávkami vylúčenými z jeho pôsobnosti spočíva v podstate v znakoch, ktoré tvoria každú dávku, najmä v útele takejto dávky a podmienkach jej priznania, a nie v tom, či vnútroštátna právna úprava túto dávku kvalifikuje ako dávku sociálneho zabezpečenia (rozsudok zo 14. marca 2019, Dreyer, C-372/18, EU:C:2019:206, bod 31 a citovaná judikatúra).

27 Dávku teda možno považovať za „dávku sociálneho zabezpečenia“, ak sú splnené dve podmienky, a to jednak pokiaľ je príjemcom priznávaná bez akéhokoľvek individuálneho a diskretného posúdenia ich osobných potrieb na základe zákonom stanovenej situácie a jednak ak sa vzťahuje na jedno z rizík výslovne vymenovaných v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 883/2004 (rozsudok zo 14. marca 2019, Dreyer, C-372/18, EU:C:2019:206, bod 32 a citovaná judikatúra).

Vzhľadom na kumulatívny charakter týchto dvoch podmienok nesplnenie jednej z nich znamená, že predmetná dávka nespadá do pôsobnosti tohto nariadenia [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júla 2018, A (Pomoc pre zdravotne postihnutú osobu), C-679/16, EU:C:2018:601, bod 33].

28 Pokiaľ ide o prvú z týchto podmienok, je potrebné pripomenúť, že je splnená, keď priznanie dávky závisí od objektívnych kritérií, ktorých splnenie vedie k vzniku nároku na túto dávku bez toho, aby príslušný orgán mohol zohľadniť iné aspekty osobných pomerov. V tejto súvislosti Súdny dvor už rozhodol, že pokiaľ ide o dávky, ktorých poskytnutie sa prizná alebo zamietne, alebo ktorých výška sa vypočíta s ohľadom na príjmy príjemcu, priznanie takýchto dávok nezávisí od individuálneho posúdenia osobných potrieb žiadateľa, keďže ide o objektívne a zákonom definované kritérium zakladajúce nárok na túto dávku bez toho, aby príslušný orgán mohol zohľadniť iné osobné okolnosti (rozsudok zo 14. marca 2019, Dreyer, C-372/18, EU:C:2019:206, body 33 a 34, ako aj citovaná judikatúra).

29 Súdny dvor okrem toho spresnil, že na to, aby nedošlo k splneniu uvedenej podmienky, diskrečné posúdenie individuálnych potrieb príjemcu dávky zo strany príslušného orgánu sa musí v prvom rade týkať vzniku nároku na predmetnú dávku. Tieto úvahy platia *mutatis mutandis*, aj pokiaľ ide o individuálnu povahu posúdenia osobných potrieb príjemcu dávky zo strany príslušného orgánu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. marca 2019, Dreyer, C-372/18, EU:C:2019:206, bod 35 a citovanú judikatúru).

30 V prejednávanej veci zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že poskytnutie nemeckej pomoci nepodlieha objektívnym podmienkam, akými sú najmä miera alebo presný stupeň zdravotného postihnutia.

31 Okrem toho je nesporné, že podľa samotného znenia § 35a nemeckého zákonníka o sociálnom zabezpečení je táto pomoc navrhovaná podľa individuálnych potrieb dieťaťa, ktoré je príjemcom pomoci, na základe individuálneho a diskrečného posúdenia týchto potrieb príslušným orgánom.

32 Za týchto podmienok treba konštatovať, že nemecká pomoc nespĺňa prvú podmienku uvedenú v bode 27 tohto rozsudku.

33 V dôsledku toho vzhľadom na judikatúru pripomenutú v uvedenom bode 27 táto pomoc nepredstavuje dávku sociálneho zabezpečenia v zmysle článku 3 ods. 1 nariadenia č. 883/2004.

34 Treba však pripomenúť, že článok 3 ods. 3 uvedeného nariadenia rozširuje uplatňovanie tohto nariadenia na osobitné nepríspevkové peňažné dávky uvedené v jeho článku 70. Za týchto podmienok treba v druhom rade overiť, či nemecká pomoc predstavuje takúto dávku.

35 V tejto súvislosti stačí uviesť, že zo znenia článku 70 ods. 2 písm. c) toho istého nariadenia vyplýva, že osobitné nepríspevkové peňažné dávky sa chápu výlučne ako dávky, ktoré sú vymenované v prílohe X uvedeného nariadenia. Vzhľadom na to, že nemecká pomoc nie je uvedená v tejto prílohe, nepredstavuje takúto dávku.

36 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že na prvú otázku je potrebné odpovedať tak, že článok 3 nariadenia č. 883/2004 sa má vykladať v tom zmysle, že nemecká pomoc nepredstavuje dávku v zmysle tohto článku 3, a teda nepatrí do vecnej pôsobnosti tohto nariadenia.

O druhej prejudiciálnej otázke

37 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 písm. a)

nariadenia ?. 883/2004 v prípade kladnej odpovede na prvú otázku vyklada? v tom zmysle, že francúzsky príspevok a nemeckú pomoc možno považova? za rovnocenné dávky v zmysle tohto ustanovenia.

38 Na úvod treba uvies?, že v súlade s judikatúrou Súdneho dvora sa má ?lánok 5 písm. a) tohto nariadenia v zmysle svojho cie?a uplatni? len na dávky spadajúce do pôsobnosti uvedeného nariadenia (rozsudok z 21. januára 2016, Vorarlberger Gebietskrankenkasse a Knauer, C?453/14, EU:C:2016:37, bod 32). V bode 36 tohto rozsudku však bolo rozhodnuté, že nemecká pomoc nepredstavuje dávku v zmysle ?lánku 3 uvedeného nariadenia, a preto nepatrí do jeho vecnej pôsobnosti. V dôsledku toho sa ?lánok 5 písm. a) nariadenia ?. 883/2004 za okolností konania vo veci samej neuplatní.

39 V rámci konania na základe spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnyim dvorom zakotveného v ?lánku 267 ZFEÚ však prináleží Súdnemu dvoru poskytnú? vnútroštátnemu súdu odpove? potrebnú na rozhodnutie vo veci, ktorú za?al tento súd prejednáva?. V tomto smere Súdnemu dvoru prípadne prináleží preformulova? otázky, ktoré sú mu predložené. Je totiž úlohou Súdneho dvora vyklada? všetky ustanovenia práva Únie, ktoré vnútroštátne súdy potrebujú na rozhodovanie o žalobách, ktoré im boli predložené, aj ke? tieto ustanovenia nie sú výslovne spomenuté v otázkach položených Súdnemu dvoru týmito súdmi (rozsudok z 13. júna 2019, Moro, C?646/17, EU:C:2019:489, bod 39 a citovaná judikatúra).

40 V dôsledku toho, hoci z formálneho h?adiska vnútroštátny súd svoje otázky obmedzil iba na výklad ur?itých ustanovení práva Únie, táto okolnos? nebráni Súdnemu dvoru poda? vnútroštátnemu súdu všetky aspekty výkladu práva Únie, ktoré môžu by? užito?né na rozhodnutie vo veci, ktorá mu bola predložená, bez oh?adu na to, či ich vnútroštátny súd uviedol, alebo neuviedol v znení svojich otázok. V tejto súvislosti prináleží Súdnemu dvoru získa? zo všetkých informácií, ktoré mu poskytol vnútroštátny súd, a najmä z odôvodnenia jeho návrhu na za?atie prejudiciálneho konania, prvky práva Únie, ktoré si vyžadujú výklad so zrete?om na predmet sporu vo veci samej (rozsudok z 13. júna 2019, Moro, C?646/17, EU:C:2019:489, bod 40 a citovaná judikatúra).

41 V prejednávanej veci sa spor vo veci samej týka otázky, či na ú?ely ur?enia, či sa osoba môže domáha? zvýšenia dôchodkovej sadzby, ktoré stanovuje francúzska právna úprava, treba zoh?adni? okolnosti, ktoré viedli k poskytnutiu nemeckej pomoci, teda pomoc získanú touto osobou ako migrujúcim pracovníkom na základe právnej úpravy hostite?ského ?lenského štátu.

42 V tejto súvislosti treba zdôrazni?, že ?lánok 5 nariadenia ?. 883/2004 v spojení s odôvodnením 9 tohto nariadenia zakotvuje zásadu vyplývajúcu z judikatúry, ktorá sa týka rovnakého zaobchádzania pri dávkach, príjmoch a faktoch, ktorú mal normotvorca Únie v úmysle zavies? do textu uvedeného nariadenia s cie?om rozvíja? ju pri dodržaní podstaty a ducha rozhodnutí Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. decembra 2019, Bocero Torrico a Bode, C?398/18 a C?428/18, EU:C:2019:1050, bod 29, ako aj citovanú judikatúru).

43 Práve v tomto rámci ?lánok 5 písm. b) nariadenia ?. 883/2004 stanovuje, že ak sú pod?a právnych predpisov príslušného ?lenského štátu právne ú?inky prisúdené výskytu ur?itých faktov alebo udalostí, takýto ?lenský štát zoh?adní podobné fakty alebo udalosti, ktoré sa vyskytli v ktoromko?vek ?lenskom štáte, ako keby sa stali na jeho vlastnom území.

44 Z toho vyplýva, že s cieľom poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, ktorá mu umožní rozhodnúť spor, ktorý prejednáva, treba druhú otázku chápať tak, že jej cieľom je zistiť, či sa zásada rovnakého zaobchádzania s faktami zakotvená v článku 5 písm. b) tohto nariadenia, ako osobitný výraz všeobecnej zásady zákazu diskriminácie, uplatňuje za takých okolností, o aké ide vo veci samej.

45 V tejto súvislosti treba na účely určenia, či sa táto zásada má uplatniť v prejednáwanej veci, overiť, či sú splnené dve podmienky, a to na jednej strane, či zvýšenie dôchodkovej sadzby stanovené v článku L. 351-4-1 francúzskeho zákonníka o sociálnom zabezpečení patrí do pôsobnosti nariadenia č. 883/2004, a na druhej strane, či toto posledné uvedené vnútroštátne ustanovenie priznáva právne účinky výskytu určitých faktov alebo udalostí v zmysle článku 5 písm. b) tohto nariadenia.

46 Pokiaľ ide o prvú z týchto podmienok, treba konštatovať, že vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 27 tohto rozsudku zvýšenie dôchodkovej sadzby môže spadať do vecnej pôsobnosti uvedeného nariadenia ako dávka v starobe v zmysle článku 3 ods. 1 písm. d) toho istého nariadenia.

47 Na jednej strane sa totiž toto zvýšenie priznáva príjemcom bez akéhokoľvek individuálneho a diskrečného posúdenia ich osobných potrieb na základe zákonom stanovenej situácie, teda že vychovávali dieťa, na ktoré vzniká nárok na francúzsky príspevok.

48 Na druhej strane, ako v podstate uviedla Komisia vo svojich písomných pripomienkach, cieľom dávky, o ktorú ide vo veci samej, je kompenzovať nevýhody z hľadiska kariéry, ktoré by mohli utpieť osoby, ktoré vychovávali ažko zdravotne postihnuté dieťa, priznaním zvýšenia doby poistenia úmerného dĺžke doby starostlivosti o dieťa so zdravotným postihnutím, čo vedie k zvýšeniu dôchodku vyplácaného týmito osobám. Táto dávka sa preto v rozsahu, v akom smeruje k zabezpečeniu prostriedkov na živobytie osobám, ktoré po dosiahnutí určitého veku odídu zo zamestnania a nie sú už povinné registrovať sa na úrade práce, vzťahuje na riziko kryté dávkou v starobe v zmysle článku 3 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 883/2004 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. septembra 2015, Komisia/Slovensko, C-361/13, EU:C:2015:601, bod 55 a citovanú judikatúru).

49 Pokiaľ ide o druhú z podmienok uvedených v bode 45 tohto rozsudku, treba uviesť, že na účely priznania zvýšenia dôchodkovej sadzby článok L. 351-4-1 francúzskeho zákonníka o sociálnom zabezpečení nevyžaduje predchádzajúce získanie francúzskeho príspevku, ale vyžaduje len splnenie podmienok vzniku nároku na takýto príspevok stanovených v článku L. 541-1 tohto zákonníka. Konkrétne, v súlade s týmto posledným uvedeným ustanovením, aby sociálne poistené osoby vychovávajúce dieťa so zdravotným postihnutím mohli mať nárok na takéto zvýšenie, musí sa trvalé zdravotné postihnutie dieťa prinajmenšom rovnať určitej miere postihnutia, ktorá je v článku R. 541-1 uvedeného zákonníka stanovená na 80 %.

50 Zvýšenie dôchodkovej sadzby sa tak priznáva na základe výskytu faktu v zmysle článku 5 písm. b) nariadenia č. 883/2004, teda že trvalé postihnutie dieťaťa sa prinajmenšom rovná určitej miere postihnutia. Druhá podmienka je teda v prejednávanom prípade takisto splnená.

51 Z toho vyplýva, že zásada rovnakého zaobchádzania s faktami zakotvená v uvedenom článku 5 písm. b) sa uplatňuje za okolností, o aké ide vo veci samej.

52 Pokiaľ ide o spôsoby uplatňovania tejto zásady, prináleží príslušným francúzskym orgánom, aby overili, či je v prejednávanej veci preukázaný výskyt požadovaných faktov v zmysle článku 5 písm. b) nariadenia č. 883/2004.

53 V tejto súvislosti musia príslušné francúzske orgány zohľadniť podobné fakty, ktoré sa vyskytli v Nemecku, a nemôžu sa pri posudzovaní trvalého zdravotného postihnutia dotknutého dieťaťa so zdravotným postihnutím obmedziť len na kritériá stanovené na tento účel vo vzorovej stupnici uplatnenej vo Francúzsku na základe článku R. 541-1 francúzskeho zákona o sociálnom zabezpečení.

54 Preto s cieľom stanoviť, či bola dosiahnutá miera trvalého zdravotného postihnutia dieťaťa vyžadovaná týmto zákonníkom na vznik nároku na zvýšenie dôchodkovej sadzby, tieto orgány nemôžu odmietnuť zohľadniť podobné fakty, ktoré sa vyskytli v Nemecku, ktoré môžu byť preukázané akýmkoľvek dôkazom, najmä správami o lekárskom vyšetrení, osvedčeními alebo aj lekárskymi predpismi na starostlivosť alebo lieky.

55 Treba dodať, že v rámci takéhoto overenia musia uvedené orgány tiež dodržiavať zásadu proporcionality, pričom musia najmä dbať na to, aby zásada rovnakého zaobchádzania s faktami nevedla k objektívne neopodstatneným výsledkom v súlade s odôvodnením 12 nariadenia č. 883/2004.

56 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na druhú prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že článok 5 nariadenia č. 883/2004 sa má vykladať v tom zmysle, že:

– francúzsky príspevok a nemeckú pomoc nemožno považovať za rovnocenné dávky v zmysle písmena a) tohto článku 5,

– zásada rovnakého zaobchádzania s faktami zakotvená v písmene b) uvedeného článku 5 sa uplatňuje za okolností, o aké ide vo veci samej. Príslušným francúzskym orgánom teda prislúcha určiť, či je v prejednávanej veci preukázaný výskyt požadovaných faktov v zmysle tohto ustanovenia. V tejto súvislosti musia tieto orgány zohľadniť podobné fakty, ktoré sa vyskytli v Nemecku, ako keby sa stali na jeho vlastnom území.

O trovách

57 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

1. Článok 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 zo 16. septembra 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že pomoc na integráciu detí a mladistvých s duševným postihnutím stanovená v § 35a ôsmej knihy Sozialgesetzbuch (nemecký zákonník o sociálnom zabezpečení) nepredstavuje dávku v zmysle tohto článku 3, a teda nepatrí do vecnej pôsobnosti tohto nariadenia.

2. Článok 5 nariadenia č. 883/2004, zmeneného nariadením č. 988/2009, sa má vykladať v tom zmysle, že:

– príspevok na výchovu dieťaťa so zdravotným postihnutím stanovený v článku L. 541¹ francúzskeho zákonníka o sociálnom zabezpečení a pomoc na integráciu detí a mladistvých s duševným postihnutím na základe § 35a ôsmej knihy nemeckého zákonníka o sociálnom zabezpečení nemožno považovať za rovnocenné dávky v zmysle písmena a) tohto článku 5,

– zásada rovnakého zaobchádzania s faktami zakotvená v písmene b) uvedeného článku 5 sa uplatňuje za okolností, o aké ide vo veci samej. Príslušným francúzskym orgánom teda prislúcha určiť, či je v prejednávanej veci preukázaný výskyt požadovaných faktov v zmysle tohto ustanovenia. V tejto súvislosti musia tieto orgány zohľadniť podobné fakty, ktoré sa vyskytli v Nemecku, ako keby sa stali na jeho vlastnom území.

Podpisy

* Jazyk konania: francúzština.